

बदशः फले । ससुतमन् हि बौद्धित्यं सर्वदेवमन्-
हर्तिरः । सर्वतीर्थोदकैः सम्यक् स्नापयामास तं सुतम् ।
तस्य स्नानसङ्कृतः पापदर्पस्य पाटनः । तेनायं दर्पणी
नाम पुरा देवगणैः कृतः । अस्मिन् स्नात्वा नद्वरे
योऽर्चयेद् दर्पणाचले । कुबेरं प्रतिपत्तिध्यां कार्त्तिके
शुक्लपक्षतः । स याति ब्रह्मसदनमिह भूतिशतैर्युतः”
इति कालि० पु० ८१ अ० । “दर्पणनिर्मलासु पतिते
वनतिमिरसुपि” माघः ।

“भूयो बभौ दर्पणमादधाना” कुमा० । “लोच-
नाभ्यां विहीनस्य दर्पणः किं करिष्यति” चाण० ।
दर्पणस्य विम्बस्य स्वगतत्वव्यत्यक्तसुखत्वादभोजनक-
त्वात् दर्पणत्वम् ।

दर्पद्वि० दर्पं ददाति दा-क । १गर्वदायकपदार्थे । २विष्णौ
पु० “दर्पहा दर्पदः दृष्टः” विष्णुसह० “मर्मवर्त्मनि
वर्त्तमानानां दर्पं ददाति दर्पदः” भा० ।

दर्पहन् त्रि० दर्पं हन्ति हन-क्रिप् । १गर्वहारके २विष्णौ
पु० दर्पदशब्दे दृष्टम् । [१३४१ पु० उत्तम् ।

दर्भ पु० दभ-घञ् यच् वा । कुशभेदे तल्लक्षणादिकं कुशशब्दे
दर्भट न० दभ-संदर्भे वा० व्यट् । निभटतट्टे त्रिका० ।

दर्भपत्र पु० दर्भस्यैव पत्रमस्य । काशे राजनि० ।

दर्भपुष्प पु० सर्पभेदे अहिशब्दे सुसुतवाक्यं दृश्यम् ।

दर्भमय त्रि० दर्भात्मकः शरा० मयट् । कुशनिर्मितं ब्राह्मणादौ
दर्भमूला स्त्री दर्भस्यैव मूलमभ्यांः पाककर्णेति लोप् ।
औषधीभेदे । [दूरदेशादौ ।

दर्भर त्रि० दर्भस्य सच्चिदष्टदेशादि दर्भ+अश्ला० रः । दर्भ-
दर्भानूप पु० दर्भप्रचुरोऽनूपः संज्ञात्वेऽपि लुब्धादिपाठात्
पक्षे पूर्वपदात् न यत्वम् । दर्भप्रचुरोऽनूपे देशभेदे ।

दर्भाद्वय पु० दर्भमाह्वयते सादृश्यात् आ+ह्वे-य । सुझे
तृणभेदे राजनि० । [भा० व० ८२ अ० ।

दर्भि पु० अहिभेदे अर्द्धकीलाख्यं तीर्थं तेन निर्मितं यथाह
“अर्द्धकीलस्य तत्रैव तीर्थं कुरुकुलोदह” । “विमा-
चामनुकम्पार्थं दर्भिण्या निर्मितं पुरा । व्रतोपनयनाभ्या-
न्नाप्य पवासेन चाप्युत । क्रियामन्त्रैश्च संयुक्तो ग्राह्यः
स्नात संशयः । क्रियामन्त्रविहीनोऽपि तत्र स्नात्वा
नरर्षभ ! । चीर्णव्रतो भवेद्दिहान् दृष्टमेतत् पुरातनैः ।
सहस्राचार्य चत्वारः सप्तानीताश्च दर्भिण्या । तेषु स्नात्वा
नरर्षभ न दुर्गतिमवाप्नुयात् । फलानि गोसङ्ख्यायां
वतुषां विन्दते तु यः ।

दर्भ त्रि० दृ-विदारे वा० य । दारके । “इरां दर्भो वपा-
मलः” ऋ० १।४५।२ । मनि दर्भन् तत्रार्थे “दर्भो
दर्भीष्ट विव्रतः” ऋ० १।१२।६ ।

दर्थ त्रि० दरस्य हितम् गवा० यत् । दरहिते भयसाधने ।

दर्थ प्र० स्त्री दृ-व । १राक्षसे उल्लसद० । स्त्रियां लोप् ।
२उशीनरपत्नीभेदे स्त्री “उशीनरस्य पत्न्यस्तु पञ्च राजर्षि-
वंशजाः । शृगा कर्मिर्नवा दर्षी पञ्चमी च दृशद्वती”
“नवायास्तु नवः पुत्रो दर्षीयाः सुव्रतोऽभवत्” हरिवं०
११ अ० । ३हिंसे त्रि० । घञ् । ४हिंसायां पु०

दर्वट पु० दर्षीय हिंसायै व्यटति व्यट-ल्यच् शक० । दण्डया-
दिनि हारा० । [श्वाद्याभेदे संक्षिप्तसा० ।

दर्वरीक पु० दृ-विदारे फर्फरीकादि० नि० । १इन्द्रे श्वाते
दर्वि(र्वी) स्त्री दृ-विन् वा लोप् । व्यञ्जनदारके (हाता)
ख्याति पदार्थे खलाकायान् ।

“इक्ष्वाजातीयमिध्माक्षप्रमाणं मेक्षयं भवेत् । इक्षं
चाकुष्ठपृष्णपमवदानक्रियाक्षमम् । यथैव दर्षी यक्षत्र
विशेषज्ञानहं ब्रुवे । दर्षी इक्ष्वाकपृष्णपा तुरीयोऽनन्त
मेक्षयम्” कात्या० व० । “मासर्तुर्दर्षीपरिघट्टनेन”
भा० व० यक्षप्रश्ने । २अहिफलायां शब्दरत्ना०
दर्षीकरः । [तत्रार्थे हिहृषकोमः ।

दर्विका स्त्री स्त्रार्थे क । दर्षी रायसकुटः । दर्भक पु०
दर्वि(र्वी)होम पु० इत० । दर्षीसाधने होमभेदे “दर्षीहोमास-
पादाय सर्वाङ्गं यः प्राप्नुते कृत्तुम्” भा० व० १२ अ० ।
दर्वीकर पु० दर्षी फला कर इवास । सर्पे अहिशब्दे दृश्यम् ।
दर्वीसंक्रमण न० तीर्थभेदे । “दर्वीसंक्रमणं प्राप्य तीर्थं
त्रैलोक्यपूजितम् । अश्वमेधमवाप्नोति अर्गबोकश्च
गच्छति” भा० व० ८४ अ० ।

दर्श पु० दृश्यते शास्त्रद्वारा स्वयं चन्द्रौ एकत्र स्थितौ यत्र ।
दृश-आधारे घञ् । १सूर्येन्दुसङ्गमकाले क्षमायास्मा-
तिथौ “एकत्रस्थौ चन्द्रसूर्यौ दर्शनात् दर्शं लभ्यते”
मत्स्यपु० कुङ्कुमशब्देऽस्य विवर्तितः । २निमित्ततया-
ऽल्लस्य ल्यच् । २दर्शकालकर्त्तव्ये यागभेदे । कात्या० वा-
टापात्रेन्द्रदध्यन्द्रपयोऽप्ययागत्रयात्मको दर्शयागः । काती-
यशब्दे तदतिवृत्तव्यता दृश्यता । “सर्वेभ्यो दर्शपरि-
भासौ” श्रुतिः भावे घञ् । दर्शने श्चाक्षुषज्ञाने ।

दर्शक त्रि० पश्यति दृश-लुक् दर्शयति दृश-ल्यच् लुक्
वा । १इष्टरि श्रमधाने शनिपुष्पे मेदि० । ४हारपात्रे
५० कनरः क हि हारदेशे सप्तागताङ्गं निवेद्य राज्ञाम्